

den, at med Hensyn til sociale Reformers arbejder Regeringspartiet Haand i Haand med Socialdemokraterne. Der gaar jo, saa at sige, ikke et Lovforslag af socialt Indhold ud af dette Ting, uden at Socialdemokraterne og Regeringspartiet staa samlede derom. Jeg har selv siddet i Udvalg om sociale Lovforslag, f. Eks. om Butikslukning, om Børn udenfor Ægteskab, alt-saa Lovforslag af meget stor social Interesse, og i Virkeligheden have Medlemmer af det ærede Medlems Parti og jeg arbejdet Haand i Haand. Nej, Sandheden er jo den, at vel ere vi i Regeringspartiet ikke Socialdemokrater, og det blive vi aldrig, men vi ere sociale Demokrater, vi vedkende os at være Demokrater med sociale Opgaver, med det Formaal at arbejde for sociale Reformers. At vi gøre det, vise Kendsgerningerne.

Til det ærede Medlem for Københavns Amts Iste Valgkreds (Ellinger) vil jeg sige, at det Spørgsmaal om Retssikkerheden kan i Virkeligheden besvares af Erfaringen. Men de Indvendinger, det ærede Medlem gør i saa Henseende mod Lovforslaget, ville i Hovedsagen ramme ethvert Lovforslag, der bygger paa den moderne Rets Principper. Er det nogen væsentlig Anke, at Anklageprincippet ikke er gennemført fuldt ud, er det noget, der kan rettes, hvis det findes fornødent. Naar han talte om, at det var odiøst, at Politiet skal være Anklager, maa det jo erindres, at Politiet skulde netop spille en stor Rolle som Anklager efter Proceskommissionens Forslag. Naar man har anset det for rigtig at opretholde en Politimester som en selvstændig Myndighed ved Siden af Dommerne, er det for at lade ham udføre Anklagefunktionen.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) beklagede sig over, at der ikke var Tid til at overse Forslaget. Men man maa jo erindre, og det er jo Hovedsagen, at Regeringsforslaget har foreligget i 1½ Aar, der har derfor været Tid nok for de juridisk interesserede til at tilkendegive deres Stilling, og det har heller ikke manglet paa Udtalelser. Det er bekendt, at Professoren i Proces ved Københavns Universitet, der er en ivrig Tilhænger af det radikale Parti, har skænket Justitsministerens Forslag sin varme Tilstutning. I det hele taget se de yngre Jurister med Velvillie paa dette Forslag, hvorimod de ældre i og for sig af ganske naturlige Grunde ikke ere saa begejstrede.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) er nu bleven beroliget med

Hensyn til sin Forestilling om, at Kommissionsdommerne skulde optræde uden Medvirkning af Nævninger. Han siger, at man skal holde Grundlovens Løfte. Det opfylder han ved, naar der nu foreligger Forslag til Opfyldelse af en af Grundlovens Løfteparagraffer, da at stemme imod. Skal det kaldes at holde Grundlovens Løfter? Skal man tage alle Grundlovens Løfteparagraffer paa een Gang, bliver det praktisk umuligt. Jeg tror, man holder sig nærmest til Grundlovens Løfte, naar man stemmer for dette Forslag og derved paa et meget vigtigt Omraade gennemfører dens Løfter. At denne Reform skulde være nogen større Hindring for en god Reform, end om man intet fik, tror jeg er ganske at miskende Virkeligheden. Forholdet er det, at naar vi faa denne Reform, have vi gjort det store Skridt til at gøre Brud med det bestaaende. De mindre Ændringer, som der fremtidig vil blive Spørgsmaal om, ville langt lettere kunne opnaas end dette store Brud.

Sabroe: Der turde være Anledning til at spørge i Anledning af det Kompromisforslag, der her foreligger om Nævningernes Udvælgelse, om Erfaringen har vist, at Overklassen repræsenterer større Dannelse og mere Humanitet end den almindelige Del af Befolkningen. Jeg tror, man maa besvare dette Spørgsmaal benægtende, naar man drager sig Historien og Erfaringen til Lære. Det har vist sig gennem alle Tider i vort Land som i alle Lande, at Overklassen som Masse — jeg taler ikke om de enkelte Medlemmer af den besiddende Klasse, men om de rige som Masse — har været reaktionær og har manglet Forstaaelse af, hvad der var fremme i Tiden, og navnlig har manglet Føling med de humane Strømninger, der vare fremme. Jeg tror derfor, at den ærede Ordfører for Venstrereformpartiet har ganske Uret, naar han mener, at de Erfaringer, vi indhøste, ville tale til Fordel for den her foreslaaede Udtagelse af Nævninger. Det ligger nær at hente Eksempler fra den Historie, vort eget Fædreland har at opvise, og der vil jeg da minde om, hvorledes de rige og de fornemme have stillet sig til dem, der paa forskellige Tidspunkter have været i Opposition til det bestaaende.

Da Dommen over den liberale Mand og udmærkede Frihedsvæn, Henrik Dampé, var fældet, en grusom Dom, ikke alene grusom efter vor Tids, men efter alle Tidens Opfattelse af den enkelte Borgers Ret til